

Throwback to the Cities of Refuge

1. Rabbi Moshe Isserles, Shulchan Aruch Choshen Mishpat 425:1

כל חייבי מיתות ב"ד בזמן הזה, אין בידנו להלקותן או להגלותן או להרגן או לחבטן, אלא מנדין אותן ומבדילים אותן מן הקהל...

Regarding all who are liable for execution by court today, we are unable to lash, exile, execute or strike them. Rather, we ex-communicate them, separating them from the community...

2. Midrash, Devarim Rabbah to Parshat Vaetchanan (Lieberman edition)

"לנוס שמה רוצח" (דברים ד:מב) ... אמרו ישראל, רבי משה, ערי מקלט אינן בטלים לעולם? אמר להם, לא, אלא סוף בית המקדש עתיד ליחרב וערי מקלט בטלות. אמר ליה ישראל והיאך אנו עושין, מיד אנו מתים! אמר להם: לא, אלא התורה לפניכם שהיא מצלת יותר מערי מקלט שערי מקלט אינן קולטות אלא לשוגגין והתורה פונה את השוגגין ואת המזידין, ומה כת' שם וזאת התורה אשר שם משה +דברים ד' מ"ד+, מהו וזאת, עשאה מוסף על ערי מקלט, מה ערי מקלט מצילות מן המיתה אף התורה כן.

Devarim 4:42 says, "For a murderer to flee there"... Israel said: Our master Moshe, will the cities of refuge remain forever? He told them: No; the Beit haMikdash will be destroyed and the cities of refuge will end. Israel said to him: Then what will we do? We will die immediately! He told them: No; Torah is before you, and it rescues more than the cities of refuge. The cities of refuge only accept accidental murderers, while Torah rescues accidental and intentional. Thus it says in Devarim 4:44, "And this is the Torah which Moshe placed." What is "And this"? He added it to the cities of refuge; just as the cities of refuge rescue from death, so Torah does this.

3. Rabbi Shimon Moshe Diskin, Masat haMelech 279

הנה נראה דערי מקלט בעינן שיהיו ערי הלויים, ולא אך שקבעו לאותן הערים גם לערי הלויים וגם לערי מקלט, אלא הוא תנאי בדבר דעיר מקלט הוי דוקא אי הוי ערי הלויים, דכן מבואר ממש"כ הרמב"ם בפ"ג משמיטה ויובל הל"א שכ' ז"ל "וכשמוסיפין ערי מקלט אחרות בימי המשיח הכל ללויים", והרי דתלי זב"ז דלכך צריכין להיות ערי הלויים כדי שיוכלו לעשותן לערי מקלט. וכן משמע ממה דאמרו בגמ' מכות (יב:) על הכתוב "ושמתי לך מקום כו'" "מלמד שהיו ישראל מגלין במדבר. להיכן מגלין? למחנה לויה..."

It appears that the cities of refuge had to be Levite cities; it was not only that these cities were identified as both Levite cities and cities of refuge. This was a condition: a city of refuge exists only if it is a Levite city. This is clear from Rambam's Hilchot Shemitah v'Yovel 13:1, "When they add other cities of refuge in the time of Mashiach, all of them will be for the Levites." They depend on each other; they must be Levite cities, in order to be made into cities of refuge. And so it appears from Makkot 12b: "'And I will give you a place' teaches that the Jews were also exiled in the wilderness. Where were they exiled? To the Levite camp."

4. Rabbi Aharon HaLevi, Sefer haChinuch 410

ונוהגת מצוה זו בזמן שישראל על אדמתן וסנהדרין של שבעים ואחד יושבין במקומן המוכן להם בירושלם לדין דיני נפשות.

This mitzvah functions when Israel is on their land and the Sanhedrin of 71 sits in their designated place in Jerusalem, to judge capital cases.

Back to the introduction to Chapter 21

5. Rabbi Aharon HaLevi, Sefer haChinuch 342

לכן היה בדין להיות אותן הערים אשר יד הכל שוה בהן ולב הכל עליהם, להיותן בתכלית היופי והחמדה, ושבה כל עם ישראל בכך.

Therefore, it was appropriate that those cities in which everyone had an equal share, and to which every heart was turned, should be the height of beauty and desire, and this would lead to the praise of all Israel.

6. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Shemitah v'Yovel 13:5

ומפי השמועה למדו שזה שנאמר "לא ימכר" לא ישונה, אלא השדה והמגרש והעיר כל אחד משלשתן כמות שהוא לעולם, וכן בשאר ערי ישראל.

By tradition they learned that "may not be sold" means "may not be altered". Rather, the fields and outlying areas and the city, each of them must remain as it is forever. And so for other Israeli cities.

7. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch to Vayikra 25:34

This [law] is specifically because these were given to them for eternal generations; therefore, no generation may alter this at will. The current generation is not the sole authority, but future generations are equal in their rights. Just as they received it from their predecessors, so they should leave it for those who will come after them.

8. Malbim to 21:4

והגורל עלה כפי הראוי להם לפי סדר מעלתם בקדש, שכמו שבאיברי הגויה כל אבר השכן יותר אל הלב הוא מעולה יותר ומזוג זך ביתר שאת, כן בני אהרן שהיו קרובים אל המשכן והמקדש, וכן נפל גורלם בחלק יהודה שמעון ובנימין שהיו סביב למקדש (וע"כ התדבקו תמיד במלכות בית דוד).

אחריהם במדרגה היו בני קהת הנותרים שהם היו ג"כ שכנים אל הלב, ועבודת הקדש עליהם בכתף ישאו הארון והשלחן וכלי הקדש, לכן נפל חבלם באפרים דן וחצי מנשה, שנחלת יוסף היתה אצל נחלת בנימין, ונחלת דן היה אחורי נחלת בנימין, והיו סוככים בכנפיהם על המקדש וקרובים אל נחלתו.

ואחריהם בני גרשון שהיו נושאים את אהל מועד יריעותיו ומכסהו שהם במדרגת הבשר החופף על האיברים הפנימים הסוככים על הלב, לקחו ממטה יששכר ואשר ששניהם היו אחרי יוסף, יששכר במזרחו ואשר במערבו, וממטה נפתלי שהיה ג"כ שכן אליהם ומגביל נחלת בנימין ויוסף במזרח, נגד ארך הירדן עם נחלת מנשה בבשן, שהגם שהיה מעבר הירדן השתתף בצד מה עם חציו השני שהיה בא"י ומיוחס אליו בקרובה כשהם שבט אחד.

ובני מררי שהוא הקצה האחרון נושאי קרשי המשכן בריחיו ועמודיו ואדניו, דוגמת העור והעצמות שבגויה, לקחו ממטה ראובן וגד חוץ לארץ וממטה זבולון שהיה בצד צפונית מערבית בקצה האחרון בא"י.

And the lottery produced for each as was appropriate for them, according to their level of holiness. Just as with the body's limbs, the limbs that are closer to the heart are more elevated and more pure in strength, so Aharon's sons, who were closer to the Mishkan and Mikdash, their lot fell in the portion of Yehudah, Shimon and Binyamin, who were around the Mikdash (and therefore they perpetually adhered to the monarchy of the House of David).

The next level was the remainder of Kehat, who also dwelled near the heart. Their sacred work was to carry the Aron, table and sacred vessels on their shoulders. Therefore, their portion was in Ephraim, Dan and half of Menasheh, for Yosef's portion was beside Binyamin, and Dan's portion was behind Binyamin, and they sheltered the Mikdash with their wings and they were close to its portion.

And after them was Gershon, who carried the Ohel Moed, its curtains and covers, which were the equivalent of flesh that covers the internal organs, sheltering the heart. They took of Yissachar and Asher, who were both after Yosef, Yissachar in the east and Asher in the west, and from Naftali, who also dwelled near them and bordered Binyamin and Yosef in the east, and opposite length of the Yarden with Menasheh in Bashan. Granted that this part of Menasheh was on the other side of the Yarden, they joined in some measure with the second half which was in Israel, and they were associated with it by proximity, as one tribe.

And Merari was the extreme end, carriers of the Mishkan's boards, beams, pillars and bases, like the skin and bones of a body. They took from Reuven and Gad outside Israel, and from Zevulun in the northwest extreme of Israel.

21:8-40 The specific cities

9. Radak to 21:7

ויש ספרים מוגה בהם "וממטה ראובן את בצר ואת מגרשיה את יהצה ואת מגרשיה. את קדמות ואת מגרשיה ואת מופעת ואת מגרשיה ערים ארבע." ולא ראיתי שני פסוקים אלו בשום ספר ישן מדויק, אלא מוגה במקצתם. וראיתי כי נשאל רבינו האי ז"ל בזאת השאלה והשיב "אף על פי דהכא לא חשיב להו בדברי הימים חשיב להו", נראה מתשובתו כי אינן כתובים בספריהם.

Some texts are edited to include, "And from the tribe of Reuven, Betzer and its outer areas and Yahtzah and its outer areas. And Kedemot and its outer areas and Meyfa'at and its outer areas, four cities." And I have not seen these two verses in any accurate, old text, but only edited in some of them. I have seen that Rav Hai was asked this, and he responded, "Even though they are not listed here, in Divrei haYamim they are listed." From his response, it appears that these cities were not recorded in their texts.

21:41-43 The end of settling the land

10. Ralbag to 21:43

ואף על פי שכבר נשארו בהן עדיין כמו שזכר במה שקדם, הנה זה בלתי סותר מה שנזכר בזה המקום, כי כל הגוים אשר נלחמו בהם נפלו בידם, ואולם נשארו אלו בסבת עצלות יהושע וישראל, לא בסבת העדר השגחת ד' ית' מהם.

Even though they did remain among the Jews, as has already been mentioned, that does not contradict what is mentioned here. All of the nations who battled them fell into their hands. Those who remained did so because of the laziness of Yehoshua and Israel, and not because of a lack of Divine supervision over them.